

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsŽ-432/23-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Borisa Markovića, članova vijeća, uz višeg sudskog savjetnika – specijalistu, Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Mirka Rapića, Put sv. Marte 18, Trogir, kojeg zastupa opunomoćenik Miljenko Križelj, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Pavlak & Partneri d. o. o., Splitska 2, Rijeka, Pisarnica Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 3, Zagreb, protiv tuženog Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Frankopanska 1, Zagreb, kojeg zastupa Kata Tudek, dipl. oec., radi utvrđivanja zastare prava na naplatu poreza i drugih javnih davanja, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-17/22-8 od 26. rujna 2022., na sjednici održanoj 6. travnja 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-17/22-8 od 26. rujna 2022.

Obrazloženje

1. Presudom Upravnog suda poništeno je rješenje tuženika KLASA: UP/II-410-23/18-1/462, URBROJ: 513-4-21-15 od 3. studenoga 2021. kojim je odbijena tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostave Trogir, KLASA: UP/I-416-02/2018-01/56, URBROJ: 513-07-17/18-07 od 20. lipnja 2018. kojim je odbijen zahtjev tužitelja za utvrđivanje zastare prava na naplatu poreza i drugih javnih davanja.
2. Protiv označene presude tuženik je podnio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 66. st. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17., 110/21., dalje: ZUS).
3. Tuženik se u žalbi poziva na članak 39. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12.) i navodi da je prethodni postupak u tijeku, da se po prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka vodi sudski postupak radi utvrđivanja jesu li ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka, da nije obustavljen prethodni postupak kao dio stečajnog postupka pa da

je moguće po tom prijedlogu otvaranje stečajnog postupka. Tvrdi da prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nesumnjivo predstavlja radnju kojom se pokreće stečajni postupak, koja radnja je poduzeta u cilju vođenja postupka naplate tražbine, a koji prijedlog utječe na tijek zastare. Tvrdi da je podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka dovelo do prekida te istodobno do zastoja u tijeku zastarnog roka što prema Općem poreznom zakonu znači da zastarni rok ne teče za vrijeme trajanja postupka pred sudom, neovisno o tome što nije donesena odluka o otvaranju stečajnog postupka.

4. Tuženik u žalbi nadalje citira odredbe članaka 229. i 230. Zakona o doprinosima („Narodne novine“ 84/08., 152/08., 94/09., 18/11., 22/12., 144/12., 148/13., 41/14., 143/14.) kojima su uređeni zastarni rokovi te članak 94. stavke 1., 4., 7. i 8., članak 95. stavak 1. te članak 96. stavak 1. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 147/08., 18/11., 78/12., 136/12., 73/13., 26/15., 44/16.). Predlaže poništiti prvostupanjsku presudu i odlučiti u skladu s člankom 74. stavkom 2. ZUS-a.

5. Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je tuženik zanemario relevantne odredbe Stečajnog zakona i članak 95. stavak 1. Općeg poreznog zakona koji citira ali ne primjenjuje i ne uzima u obzir prilikom iznošenja vlastitih pravnih stavova i argumenata, a ne daje odgovor tužitelju na više puta postavljen prigovor je li porezno tijelo u upravnom postupku dostavilo na znanje tužitelju obavijest da je podnijelo prijedlog za pokretanje stečajnog postupka. Tvrdi da se podnošenje prijedloga Trgovačkom sudu za otvaranje stečaja ne može tretirati kao postupak naplate koji se vodi pred tim sudom jer predmetna radnja nije dostavljena na znanje poreznom obvezniku te da se stečajni postupak u smislu članka 128. stavka 2. Stečajnog zakona smatra pokrenutim tek donošenjem rješenja suda o pokretanju stečajnog postupka pa da i pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupaju u trenutku kad se rješenje o otvaranju stečajnog postupka objavi na mrežnoj stranici e-oglasne ploče suda (čl. 158. Stečajnog zakona). Kako su prekid i zastoj dva različita pravna instituta, nije jasno tužitelju kako ista okolnost može istovremeno uzrokovati prekid i zastoj zastare jer po logici stvari (i po zakonu) jedna isključuje nastup druge. Prilaže pravomoćno rješenje tuženika od 3. siječnja 2018. koje je u suprotnosti s žalbenim navodima tuženika.

6. U odnosu na citirane članke Zakona o doprinosima, tužitelj navodi da je trebalo primijeniti i izmjenu Zakona o doprinosima („Narodne novine“ 143/14.) primjenom koje nastup zastare valja procjenjivati prema odredbama Općeg poreznog zakona, kako je i prvostupanjski sud ocijenio. Tvrdi da su nejasni navodi tuženika da nije nastupila relativna zastara, a nije naveo radnju kojom bi prekidao tijek relativne zastare. Ističe da je žalba tuženika lišena pravnih argumenata i u potpunosti paušalna.

7. Tužitelj dodaje da, kako je već isticao, za utvrđenje nastupa zastare prava na naplatu nije od važnosti postojanje, odnosno nepostojanje upisa založnog prava kao osiguranja naplate obveza jer upis i postojanje založnog prava ni na koji način ne utječu na zastaru. Navodi da je založno pravo sredstvo osiguranja naplate duga, a ne porezno relevantna činjenica. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

8. Žalba je neosnovana.

9. Po ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je raspravio sve tvrdnje na kojima stranke temelje svoje zahtjeve i prigovore te na osnovi svih izvedenih dokaza i njihovom ocjenom utvrdio činjenice odlučne za prosudbu osnovanosti tužbenog zahtjeva.

10. U odnosu na navode tuženika da podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka Trgovačkom sudu u Zadru, Stalnoj službi u Šibeniku predstavlja službenu radnju poreznog tijela koja dovodi do prekida, istodobno do zastoja tijekom zastare u prvom redu valja navesti da su prekid i zastoj tijekom zastare, kako to pravilno navodi tužitelj, dva posve različita instituta koja se ne mogu primijeniti istovremeno. Što se tiče prekida tijekom zastare, radi se o službenoj radnji poreznog tijela usmjerenoj na naplatu poreznog duga, koja je dostavljena na znanje poreznom obvezniku time da tuženik ni ne tvrdi da je o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka pred trgovačkim sudom obavijestio tužitelja, stoga tuženik očito smatra da se radi o zastoju tijekom zastare za vrijeme trajanja postupka pred sudom. Međutim, prvostupanjski je sud pravilnom primjenom odredaba Stečajnog zakona pravilno ocijenio da pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupaju početkom dana kojeg je oglas o otvaranju stečajnog postupka istaknut na oglasnoj ploči suda (čl. 88. st. 1. Stečajnog zakona), a ne podnošenjem prijedloga sudu za otvaranje stečajnog postupka, kako to pogrešno tvrdi tuženik. Za napomenuti je da je navedeno stajalište tuženika u suprotnosti i sa stajalištem istog tijela izraženim u rješenju tuženika KLASA: UP/II-410-23/17-01/847, URBROJ: 513-04/18-2 od 3. siječnja 2018. koje je potvrđeno presudom ovog suda poslovni broj: UsŽ-2764/19-2 od 21. srpnja 2021.

11. Što se tiče pozivanje tuženika na odredbe članaka 229. i 230. Zakona o doprinosima, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da se u predmetnom slučaju primjenjuju odredbe Općeg poreznog zakona koji je za tužitelja povoljniji zakon. Prigovori tužitelja da zakonskim odredbama nije propisano da ne nastupa zastara zato što je potraživanje osigurano zalogom je točan, no međutim u situaciji kada je potraživanje osigurano zalogom, isto se može namiriti i kada je obveza zastarjela pa, stoga, za zakonitost rješenja tuženika nisu odlučni niti su od utjecaja prigovori tužitelja u tom smjeru.

12. Iz svega navedenog proizlazi da žaliteljevim navodima nisu dovedene u sumnju odlučne činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud pa zbog toga i ovaj sud prihvaća tako utvrđeno činjenično stanje.

13. Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo te usvojio tužbeni zahtjev, poništio porezna rješenja i sam riješio stvar, uz razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud u cijelosti suglasan.

14. Kako je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tuženik pobija prvostupanjsku presudu, kao ni razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 6. travnja 2023.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović

Broj zapisa: **9-30857-3ff55**

Kontrolni broj: **0e6dd-36657-6dbd4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ljiljana Karlovčan-Đurović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.